

תת"ע 3910/05/18 - מדינת ישראל נגד גרינין וויטלי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3910-05-18 מדינת ישראל נ' גרינין וויטלי
לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד רפאלה שושן

המאשימה

נגד

גרינין וויטלי

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

1. הנאשם בעבירה של **נהיגה ברכב ואי ציות לתמרור מתן זכות קדימה לתנועה החוצה במעגל תנועה**, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
2. התמצית העובדתית היא שביום 25.2.18, בשעה 8:30, נהג הנאשם, בצומת הרחובות המייסדים-וולפסון, בנהריה, ברכב פרטי, מסוג "מרצדס", מ.ר. 5740637, ולא ציית לתמרור מתן זכות קדימה לתנועה החוצה את דרכו במעגל התנועה.
3. הנאשם כופר בעבירה המיוחסת לו. לטענתו, נכנס למעגל התנועה, במהירות איטית, ורכב אחר, שנכנס למעגל התנועה, במהירות הגבוהה מהמהירות המותרת, נאלץ לבלום, בשל מהירותו.
- התביעה, טוענת, מנגד, שהנאשם לא נתן זכות קדימה במעגל התנועה לרכב שחצה את מעגל התנועה והרכב השני נאלץ לבלום, ומכאן שיש להרשיעו.
4. מטעם התביעה העיד השוטר קובי שקורי (להלן - השוטר), עורך הדוח. כן הוגשו ת/1 - הדוח ות/2 - שרטוט מקום הארוע על ידי השוטר.
- מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו והוגש נ/1 שרטוט מקום האירוע שערך הנאשם.

לפחות מחמת הספק הנאשם לא עבר את העבירה המיוחסת לו.

עמוד 1

5. התביעה והנאשם הציגו שתי גרסאות שונות לאירוע.

גרסת התביעה מתבססת על דוח השוטר (ת/1). מהדוח ומהשרטוט שערך השוטר (ת/2), עולה שהשוטר נסע אחרי רכב הנאשם, הבחין בו פונה מזרחה, מרחוב וולפסון לרחוב המייסדים, תוך חציית הכיכר המחברת בין הרחובות. בעת חציית הכיכר, רכב הנאשם לא נתן זכות קדימה לרכב אחר שחצה את הכיכר, והרכב האחר נאלץ לבלום כדי למנוע תאונה. צוין שהשוטר כרז לנאשם לעצור בצד, ושמר עמו על קשר עין רציף.

על פי גרסת הנאשם, אכן פנה מרחוב וולפסון לרחוב המייסדים, אולם רק לאחר שהקיף את מרבית הכיכר. היינו, מרחוב וולפסון פנה ימינה, לכיכר, עקף את הכיכר מסביב, ואז פנה שמאלה, מזרחה, לכיוון רחוב המייסדים (עמ' 4 לפרו', ש' 29-30, ונ/1). לגרסת הנאשם, הרכב שנסע במעגל התנועה, נכנס לכיכר במהירות הגבוהה מהמהירות המותרת במקום, ועל כן בלם.

השוטר, לגרסת הנאשם, אמנם הבחין ברכב השני בולם בפתאומיות, אולם היות שהיה רחוק ממקום ההתרחשות, סבר, בטעות, שהבלימה נבעה כתוצאה מאי מתן זכות קדימה (עמ' 3 לפרו', ש' 15-20).

6. לאחר ששמעתי את עדויותיהם של השוטר והנאשם, לא השתכנעתי שיש להעדיף את גרסת השוטר, על פני גרסת הנאשם.

גרסתו של הנאשם, שלפיה נתן זכות קדימה, מתיישבת עם הגרסה הראשונית שמסר בתגובתו לדוח, שלפיה, נתן זכות קדימה לרכב האחר. כך, בדברי הנהג, בדוח: **"אני נתתי. רק ככה אפשר לצאת ברחוב הזה"**.

הנאשם טען שניידת המשטרה עצרה אותו במרחק של כקילומטר ממקום האירוע, כדי לתמוך בגרסתו, שהשוטר היה מרוחק ממקום האירוע ולא יכול היה להבחין בו מבצע את העבירה (עמ' 3, ש' 15-17). בלשונו: **"למה לא עצרו אותי מיד אחרי זה, אלא רק אחרי 1 ק"מ? בדוח לא כתוב שניסו לעצור אותי. יש מרחק גדול עד הרמזור, עצרנו, פנינו ימינה לכיוון כביש 4 לבי"ח. הגענו ליד ארנה ורק שם עצרו אותי"** (עמ' 3 לפרו', ש' 21-23). כן ציין בעדותו שהופתע שהשוטרים עצרו אותו וסבר שנעצר לבדיקת מסמכים (עמ' 4 לפרו', ש' 12-13).

כשנשאל הנאשם כיצד, לטענתו, הבחין ברכב השוטר במראה, אם זה היה מרוחק ממנו, השיב, שהבחין בשוטר רק לאחר שעבר את מעגל התנועה (עמ' 4 לפרו', ש' 15-16). בהמשך ציין: **"ותק הנהיגה שלי משנת 80. אני כל הזמן מסתכל"** (עמ' 4 לפרו', ש' 19), וכן: **"הוא לא היה אחרי כשנכנסתי למעגל"** (עמ' 4 לפרו', ש' 26-27). בחקירתו הנגדית, כשנשאל הנאשם, האם, בעת שנסע בכיכר, הבחין בשוטר או ברכב, השיב: **"אני לא זוכר שראיתי שוטר. אני רק ראיתי שהיה אוטו שעצר אבל כשהייתי במעגל תנועה, בגלל זה התווכחתי איתו בנושא הזה, שהרכב שעצר עשה עבירה, היה במהירות, ראה אותי במעגל ואז נתן ברקס"** (עמ' 5 לפרו', ש' 7).

זאת ועוד, כשעומת הנאשם עם גרסת השוטר, שלפיה, הרכב שהיה בכיכר הוא שנאלץ לבלום, השיב: **"חד משמעי לא. יותר מזה, בכיכר מתי שהאוטו נוסע יש מהירות מאוד איטית, בדרך כלל אין מהירות גבוהה"** (עמ' 5 לפרו', ש' 11-12).

7. השוטר, לעומת זאת, לא הפריך את גרסת הנאשם, שלפיה, עצר אותו במרחק של כקילומטר ממקום האירוע,

וכשנשאל עך כך, השיב: "המקרה לא זכור לי" (עמ' 3 לפרו', ש' 24). כך גם בדוח לא צוין המקום המדויק בו עצר את רכב הנאשם.

זאת ועוד, רישום השוטר בדוח, שלפיו, נסע אחרי רכב הנאשם, לא נתמך בעדותו לפני או בראיה נוספת. השוטר העיד שאינו זוכר את המקרה, שארע לפני מעלה משנה (עמ' 3 לפרו', ש' 1-2). כך גם לגרסת השוטר שהנאשם נסע נגד כיוון התנועה, אין כל זכר בדוח.

8. לסיכום, גרסת הנאשם שהשוטר נסע במרחק רב ממנו ולא יכול היה להבחין בהתרחשות העבירה, לא הופרכה על ידי התביעה. בנסיבות אלה לא הוכח לפני שרכב הנאשם לא נתן זכות קדימה לרכב האחר שהיה במעגל התנועה, ושכתוצאה מכך הרכב האחר נאלץ לבלום.

סוף דבר.

9. נוכח האמור, אני קובעת שהתביעה לא הוכיחה מעבר לכל ספק סביר שהנאשם לא נתן זכות קדימה לתנועה החוצה במעגל התנועה.

על כן אני מזכה את הנאשם, מחמת הספק, מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ז אייר תשע"ט, 22 מאי 2019, בעדר הצדדים.